

वकुलगन्धा (ब^० + गन्ध) f. Kardamomen RĀGĀN. im ÇKDr.
वकुलच्छद् (ब^० + छद्) m. eine roth blühende Hyperanthera Moringa Vahl. (रक्तशियु) RĀGĀN. im CKDr.
वकुलता (von वकुल) f. am Ende eines comp. das Reichsein an: डुः-
 ख^० Suçr. 1, 312, 20.
वकुलत्व (wie eben) n. Vielheit, Menge: सेनानाम् MBh. 3, 622. भूतानाम् HARIV. 11731. das Reichsein an: कर्मणा डुःखवकुलत्वात् Schol. zu Kap. 1, 85.
वकुलवणा (बकु + ल^०) adj. viel Salz enthaltend; n. ein salzhaltiger Boden RĀGĀN. im ÇDDr.
वकुलवर्मन् (व^० + व^०) adj. mit dichter Hülle umgeben ÇĀṆKH. Çr. 8, 24, 6.
वकुलत (ब^० + घत्) adj. dickes Ende (Bodensatz, crassamen) habend: प्र यमत्तर्वषत्वासो घमत्तत्राः सेमाः वकुलतात् इन्द्रम् RV. 10, 42, 8. — Vgl. वकुलमध्य.
वकुलमिमान (ब^० + मि^०) adj. viel bedrohend: Indra RV. 10, 73, 1.
वकुलालाप (ब^० + आलाप) adj. geschwätzig: कवयो बालका इव Spr. 170.
वकुलाम्य (ब^० + म्य) m. N. pr. eines Fürsten VP. 391. Buāg. P. 9, 13, 26.
वकुलिका f. = वकुला die Plejaden ÇĀNT. 1, 21, Sch.
वकुलीकर (वकुल + 1. कर), partic. ० कृत 1) erweitert, vermehrt, vergrößert: तस्मिन्ननये — कुरुभिर्वकुलीकृते MBh. 1, 4347. तैर्यं यादवो वंशः पार्थिवैर्वकुलीकृतः HARIV. 3233. MĀRK. P. 21, 92. — 2) verbreitet, unter die Leute gebracht: मन्त्र MBh. 7, 463. तन्न PRAB. 28, 4. — 3) zerstreut (in übertr. Bed.): मनस् MBh. 14, 1363. तथा यौवनिना मत्ता विषयैर्वकुलीकृताः HARIV. 14394. — 4) gedroschen, von der Spreu gereinigt AK. 2, 9, 23. TRIK. 3, 3, 163; vielleicht fehlerhaft für फलीकृत, wie WEBER vermuthet.
वकुलीकरिषु (vom vorherg.) adj. zu vergrößern bestrebt: गुणाय फलग्ववकुलीकरिष्वेवा मक्तमाः Buāg. P. 4, 4, 12.
वकुलीभाव (vom folg.) m. das Sichverbreiten, unter-die-Leute-Kommen: तेनैव च क्रमेणैव गतः कर्णपरंपराम् । प्रवादे ऽव सर्वत्रापि पुरे यवौ ॥ KATHĀS. 24, 214.
वकुलीम् (वकुल + भू) sich mehren: क्षिप्रनर्था भवति Spr. 333. 781. 2334. sich ausbreiten, sich verbreiten: पौरेयु सो ऽहं भवत्तमया तर्गोष्व तैलविन्दुम् । सोढुं न तत्पूर्वमवर्णमिषे RAGH. 14, 38. भूतमेतत्किं न वाध्यते ruckbar geworden, unter die Leute gekommen ÇĀK. 79, 11.
वकुलवर्च (वकु + व^०) n. die Mehrzahl, die Casusendungen und die Personalendungen der Mehrzahl ÇĀT. Br. 13, 3, 4, 18. NĪR. 3, 23, 11, 16. एकन्या एव पूनार्थे वकुलवचनम् 12, 7. AV. PRĀT. 1, 78, 84. P. 1, 4, 102. fig. 21, 58. figg. 63.
वकुवत् (von वकु) adv. pluraliter, im Plural ÇĀṆKH. Çr. 6, 1, 27. 9. 23, 13. GOBH. 2, 3, 3. ĀCV. Çr. 3, 4. अपि द्विवदपि वकुवत् im Dual und Plural NĪR. 2, 24, 27. 11, 16.
वकुवर्ण (वकु + वर्ण) adj. vielfarbig: गोधेरक Suçr. 2, 289, 17. पुत्र्य H. 63. Davon nom. abstr. ० ता f. Vielfarbigkeit Suçr. 1, 171, 2.
वकुवर्त (वकु + वर्त, N. pr. einer Oertlichkeit; s. वाकुवर्तक.

V. Theil.

वकुवत्क (वकु + व^०) m. *Buchanania latifolia* Roxb. (प्रियाल) RĀGĀN. im ÇKDr.
वकुवल्ली (वकु + व^०) f. ein best. Stranch, = डोडो RĀGĀN. im ÇKDr.
वकुवार्दिन् (वकु + वा^०) adj. viel redend, schwatzend VS. 30, 19. म^० LĪTĪ. 3, 6, 7. GOBH. 1, 3, 26.
वकुवार (वकु + वार) m. *Cordia Myxa* Lin. ÇABDAR. im ÇKDr. ० क m. dass. AK. 2, 4, 2, 15. RATNAM. 161. ० फल KULL. zu M. 3, 6. बाकु^० ÇKDr. nach RĀGĀN.
वकुवार्षिक (von वकु + वर्ष) adj. f. viele Jahre während: अनावृष्टि R. 1, 8, 12.
वकुवि (वकु + वि) adj. viele Vögel enthaltend: वन P. 1, 3, 19, Sch. UŚĀVAL. zu UNĀDIS. 4, 133.
वकुविघ्न (वकु + विघ्न) adj. mit vielen Schwierigkeiten verbunden: davon nom. abstr. ० ता f. VADDHA-KĀN. 13, 10.
वकुर्विद् (वकु + विद्) adj. viel wissend: ब्राह्मणा TBR. 3, 12, 5, 11. KĀND. Up. 7, 3, 2. ĀCV. Çr. 3, 12. ÇĀṆKH. Çr. 3, 19, 9.
वकुविद्य (von वकु + विद्या) adj. gelehrt; davon nom. abstr. ० ता f. Gelehrsamkeit Spr. 4713.
वकुविध (von वकु + विधा) adj. vielfach, mannichfach AK. 3, 2, 43. H. 1469. परिदेवितम् BRĀHMAN. 3, 2. यज्ञाः BHAG. 4, 32. R. 1, 58, 20. जन 2, 92, 31. Spr. 2071. ० धो मानो जने पण्डिते 2179. MĀRK. P. 21, 102. PRAB. 16, 17. KĀURAP. 31. ० धम् adv. R. 1, 62, 8. 2, 32, 54. MĀKĀ. 31, 11. PĀNĀT. 28, 18.
वकुविस्त (वकु + वि^०) adj. = वकुवेस्तिक KĀC. zu P. 5, 1, 31.
वकुविस्तीर्ण (वकु + वि^०) 1) adj. stark ausgebreitet; davon nom. abstr. ० ता f. Spr. 1636. — 2) f. आ = कुचिकावृत्, vulg. कुच^० ÇABDAR. im ÇKDr. *Abrus precatorius* Wilson nach ders. Aut.
वकुवीर्य (वकु + वीर्य) 1) m. *Terminalia Bellerica* Roxb. (विभीतक) ÇĀTĀDH. im ÇKDr. *Amaranthus polygonoides* Roxb. (ताण्डुलीयशाक). *Bombax heptaphyllum* (शात्मलि) und *Vanguiera spinosa* Roxb. (मरुव, RĀGĀN. im ÇKDr. — 2) f. आ *Flacourtia cataphracta* (भूम्यामली) RĀGĀN.
वकुवेस्तिक s. वकुविस्त.
वकुव्ययिन् (वकु + व्य^०) adj. viel ausgebend, verschwenderisch HAL. 2, 210.
वकुव्रीहि (वकु + व्रीहि) adj. viel Reis besitzend; m. ein adjectivisches (possessives) Compositum; ein Compositum, dessen letztes Glied ein Substantiv ist, welches aber in der Composition seine Selbständigkeit verliert, indem es mit dem vorangehenden Worte zu einem blossen Merkmal eines andern Begriffes herabsinkt (ein einzelnes Beispiel zum Namen der ganzen Klasse erhoben; vgl. तत्पुरुष). P. 2, 2, 23. 35. 1, 1, 28. 4, 1, 12, 25. 52. 5, 4, 73. 113. 6, 2, 1. 106. 138. 162. 197. AK. 3, 6, 8, 44. ० वत् adv. P. 8, 1, 9.
वकुशक्ति (वकु + श^०) 1) adj. eine grosse Macht besitzend. — 2) m. N. pr. eines Prinzen PĀNĀT. 3, 12.
वकुशत्रु (वकु + शत्रु) 1) adj. viele Feinde habend Spr. 1938, v. 1. — 2) m. Sperling ÇABDAR. im ÇKDr.
वकुशब्द (वकु + श^०) m. der Plural LĪTĪ. 2, 2, 27.
वकुशल्य (वकु + श^०) m. eine roth blühende Khadira-Art RĀGĀN. im ÇKDr.

4 *